

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada XXI. Post Pentec.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

tunt: *Hic est filius vester, quem vos dicitis, quia cecus natus est?* &c. Quorsum tam longum examen? Ex Dei consilio, ut pateat ad plurimum conversionem miraculum: ex intentione hominum, ut sepeliatur fama Christi, vel ut calumnientur, quod non custodit Sabbathum. Quàm gravis est invidio alterius fama? num & tibi proximi gloria?

3. *Vocaverunt iterum hominem.* Ibid. Sub specie religionis urgent: *da gloriam Deo.* Auctoritate sua volunt persuadere, ut contra veritatem edicat: *Nos scimus, quia hic homo peccator est.* Attende defendentis libertatem: *Scimus, quia peccatores Deus non audit.* Nisi esset hic à Deo, non poterat facere quidquam. Nondum noverat eum esse Deum, & tanto zelo ejus honorem tuetur. Quid tu agis, qui Deum per fidem nosti? non times auctoritatem. Quàm facilè tu ob respectus humanos desistis à bono, pateris injurias Dei? &c.

DOMIN. XXI. POST PENTEC.

Illuminatus ejicitur è Synagoga,

& à Christo recipitur.

1. *Et ejecerunt eum foras,* Joan. 9. *Causa* fuit defensio Christi. Sic qui pro virtute, pro Christo stat, non admittitur, vel non gratus est dyscolis; quia non convenit ingenio, non consentit sermonibus, & levita-

tibus eorum. Visne pro doctrina Christi, pro regula, pro virtute stare. debes ergò ad hanc injuriam te resolvere: Discoli te fugient. Sed quid tum: Deus te colliget.

2. *Cum invenisset eum Iesus, dicit ei: Tu credis in Filium Dei? Respondit ille: Quis est, Domine, ut credam in eum? Et dixit ei Iesus: Et vidisti eum, & qui loquitur tecum, ipse est. At ille ait: Credo Domine. Et prociens adoravit eum* Ib. Cyril. Alex. l. 6. in Ioan. c. 10. *Cum primum ignominia nota pro Christo affectus, protinus se illi Christus presentem ostendit, & illuminat eum internè. Sic hoc tibi solatio, si propter virtutem expositus es.*

3. *Et dixit Iesus: In iudicium ego in hunc mundum veni, ut qui non vident, simplices, rudes, & despecti, illi videant. per gratiam meam illuminati: & qui vident tumida quadam sapientia: illi non videant cœlestia; quae abscondit a sapientibus, & revelat parvulis.* Matth. 11. Christus ergo discernet, an, & quid videas. Ambis interim videre divina? debes non videre, non aestimare terrena.

F E R I A II.

Christus est ostium.

2 **E**GO sum ostium ovium Joan. 10. Cor-
pus ostio grandius non ingreditur per
ostium:

ostium: detruncanda sunt, quæ excedunt, ut immitti possit: Humilis porta superbum verticem non admittit. Ostium, quo ad vitam penetres, est *verbum abbreviatum Rom. 8.* Quomodo intrabis, qui ambulat in magnis, & in mirabilibus super te: psal. 130. Conforma te ergo humili portæ, & non exalta animam tuam.

2. Per me si quis introierit, salvabitur. Ib. Nulla certior ad salutem porta, quam per humilitatem Christi Jesu. Hic humiliavit semetipsum, propterea exaltavit eum Deus. phil. 2. Ingredietur meditando divinitatis arcana; quæ Deus non revelat, nisi parvulis. Et egredietur imitando ejus vitam, quæ tota fuit humilis, & contempta: & pascha inveniet: cum, ut ait Greg. l. 1. Regist. c. 16. in- tus mentem devotionibus impinguat. & foris se piis operibus satiat.

3. Ego veni, ut vitam habeant, & abundantius habeant Ibid. Ad quid factus est homo filius Dei? Ad quid exinanivit semetipsum? ut vitam habeas animæ. Humilitate ergo Christi constat vita tua. Sed non satis est, quod ipse pretium posuerit, ut vivas: ut abundantius vitam habeas. Vult, ut de tua quoque adjicias, & ut interpretatur Bonavent. quotidie magis, ac magis crescas. Non crescis autem nisi humilitas Christi transeat in tuam An putas, quod non meretur bre- vem humiliationem æternitas? F E.

Christus Pastor bonus.

1. **E**GO sum pastor bonus. Jo. 10. Qui ovium est Christi, tres habet hostes: *Lupum*, rapacem dæmonem: *Mercenarium*, fallacem mundum; & *furem*, latentem amorem proprium. Quantis isti te impetunt! sed habes pastorem bonum, qui te protegit, **JESUM**. Patitur hostes tuos: sed ut tu vincendi occasionem habeas, ille te coronandi: Ille in te, & tecum pugnat. Si vinceris, non est victoris virtus, sed tuum vitium. At *pastor bonus* bonam quoque ovem postulat. Esne tu talis? mitis, patiens mansueta, &c.

2. *Et cognosco oves meas: Et animam meam pono pro ovibus meis* Ibid. Duæ sunt hæ notæ boni pastoris. O quantum solarium animæ, in quacunq; difficultate, si verè credat & dicat: novit me pastor meus. Novit me, qui novit omnia: agit mecum, ut agendum novit: tam sapienter, & providè, quam res postulat. Hinc ergò me ejus providentiæ resigno. 2. Quis animam suam pro te posuerit, expende, & nota amorem; & si non es lapsus, amorem redde.

3. *Oves mea vocem meam audiunt: & sequuntur me.* Ibid. Ovium Christi duplex est nota. Audis vocem ejus? etiam te ad dura

vocantis? Quid si dicat: *Ecce ego mitto vos, sicut oves in medio luporum?* Matth. 10. Si times, si refugis; non es ovis Christi. Sequeris ne eum? Quid si ducat ad arida pascua? dicis, *Dominus regit me, & nihil mihi deerit?* Ps. 22. Quid si ducat te ad macellum: pateris ne te tanquam ovis ad occisionem duci? Aliter non eris ovis Christi.

F E R I A I V.

In Encœniis volunt Judæi Christum lapidare.

1. **C**ircumdederunt eum Judæi, Joann. 10. *tanquam vituli multi, & tauri pingues.* Ps. 21. *Et dicebant, non veritatem inquirendo, sed insidiando.* Beda, *Quousq; animam nostram tollis? si tu es Christus, dic nobis palam* Quæ perversitas? cum verbis erudiuntur, dicunt: *Quid signum ostendis nobis, quod hæc facis?* Joann. 2. Cum operibus ejus virtus demonstratur, dicunt; *Si tu es Christus, dic nobis palam* Sic operibus clamantibus ad verba, verbis ad opera confungunt. Sed nec verbis credunt, nec factis. Quid aliud facio, qui nec doctrinam Christi sequor, nec exempla?

2. Respondit eis Iesus: *opera, qua ego facio in nomine Patris mei, hæc testimonium perhibent de me.* Ibid. Quis quisque sit, efficacius

cuius non probat, quàm factis. *Testimonium à rebus ait Chrylost. hom. 34 in Matth. credibilis est testimonio, quod est à verbis. Itaque ex factis vult nosci Christus, qui exhibet ea signa, quæ nemo alius facere potest. Quid de te loquuntur opera tua? Quàm metuo, ne tibi objiciat Deus: non invenio opera tua plena. Apoc. 3. Religiosi factis non verbis sumus. S. Cyril.*

3 *Sustulerunt ergò lapides Iudei, ut lapidarent eum. Ibid postquam illum audiverunt: Ego & Pater unum sumus. Causam prætexunt zelum vindicandi blasphemiam, quam ipsi blasphemi deo imputant; re ipsa est odium, & invidia, quæ illos obcæcabat. Quàm dolosæ sunt passionés, quæ ipsas virtutes in suum obsequium trahunt. Sic actus humilitatis depravat superbia, zelum iracundia. Vide ne tibi imponant. Ideò actiones tuas omni passione depura.*

F E R I A V.

Missio LXXII. Discipulorum.

1. **D**esignavit Dominus alios septuaginta duos. & misit eos ante faciem suam. Luc. 10. Magistri oculus conservat attentum discipulum. In ejus facie nihil sui muneris negliget. Ambulandum tibi est in præsentia dei. Et dicebat illis: *Messis quidem multa, operarii*

rarii autem pauci: Ut unus plurium defectum suppleret; & tu disceres, dum plura potes, omnia illa velle, ac libenter suscipere pro Deo. Rogate ergò Dominum messis, ut mittat operarios. Non vult otiosos; Otiosus autem in parte es, si cùm plura potes, aliqua detrectes. Mitti vult operarios, non sibi deligere locum procurare, aut extorquere munus. Expecta ergò & tu, ut per obedientiam mittaris, non verò, quo mittaris, delige. Si deligis, in te ipso stas; si mittaris, in deo. Utrum vis?

2. Iterecre ego mitto vos, sicut agnos inter lupos. Ibid. non sicut agnos ad amœna sensui pascua. Theoph. hic: Prædicat eis persecutiones, ne si repente in tabia inciderent, magis turbarentur. Quid tibi animi ad ejusmodi missiones? certus es difficultatũ, sed certus etiam es ingentis gloriæ dei. Utrum apud te præponderat? Interim ut assuescas gravibus, tolera minora.

3. Qui vos au'it, me audit & qui vos spernit, me spernit. Ibid. Qui à Christo mittuntur, ejusdem auctoritate muniuntur. Ut Legati personam sui Regis repræsentant, Agnosce hanc auctoritatem in tuis superioribus, & promptius, ac hilarius obedies. Quod enim difficilem tibi reddit obedientiam, est, quòd purè hominem jubentem aspicias. Nam si deum ipsum ea mandantem videres, & audires, nonne facilius obsequeris? F E

Revertuntur à missione septuaginta
duo.

1. **R**eversis sunt septuaginta duo cum gaudio dicentes: Domine, etiam dæmonia subjiciuntur nobis in nomine tuo Luc. 10. Et si non superbiant de ejectis spiritibus, qui hoc nomini, & gratiæ Jesu attribuunt; tamen aliquem vanitatis saporem intervenisse, quod ad hæc opera idonei visi sint, tradit Greg 1. 3. moral. c. 4. Etiam in piis, & sanctis suboriri solet complacentia de muere bene gesto pro dei gloria. Sed sicut Deo debes, quod gesseris, ita quod te ad gerendum elegerit: ut tibi nulla, Deo omni ex parte curæ satisfacere. Nec si dæmonia passionum tuarum subjiciantur tibi, tuum est; sed totum Dei.

2. *Vidi sathanam tanquam fulgur de celo cadentem* Ibid. Exultantes vanitate discipulos memoriâ cadentis Luciferi corrigit: non quòd delicto sint pares; sed quòd eos velit etiam à minima vanitatis umbra abesse Idipsum cum se erigit superbia, aude donis tibi concessis complacentia; tibi ingere: *Videbam sathanam cadentem* Adde, unde? *de celo* Quid tu firmum speres in terra? Quis Nobilissimus Angelorum. Et in te tollerabitur? *Quomodo? tanquam fulgur.* Vix sum.

sumpsit cogitationem, adfuit poena. Nullum peccatum velocius punit Deus, quam superbiam.

3. *In hoc nolite gaudere, quia spiritus vobis subjiciuntur. Gaudete autem quia nomina vestra scripta sunt in caelis.* Ibid. Gratia gratis datae dicendi, docendi, ingenii, agendi cum proximo, &c. etiam reprobis conceduntur. Quid est, quod de iis exultes, quae te in aeternum perdere possunt? Vena veri gaudii de caelo est, ubi solum est verum bonum. Si nomen tuum in libro vitae reperias, tunc exulta: quia es cum perenni bono. Quod tu gaudium quaeris? an aeternum? vide quid ames. Gaudium enim amorem consequitur.

S A B B A T H O.

Quaestio Legisperiti, & responsio Christi.

1. **Q**uidam Legisperitus surrexit, tentans illum: Magister quid faciendo, vitam aeternam possidebo Luc. 10. Etsi malo animo proposita, tamen ad praxim optima quaestio. Utinam haec tibi quotidiana sollicitudo! sed nota: *quid faciendo: non speculando; nec major sit tibi cura sciendi, quam agendi: non vacuis desiderijs suspirando sed faciendo: operibus enim ad caelum itur.* Indignus siquidem caelo est, qui caelum non desiderat, & pro eo comparando non operatur.

2. At